

РЕШЕНИЕ

№ 225

гр. Попово, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПОПОВО, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Хрисимир М. Пройнов

при участието на секретаря Д.Г.Л.

като разгледа докладваното от Хрисимир М. Пройнов Гражданско дело № 20223520100848 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, с която са предявени обективно съединени иски от „Ю.Б.“ АД, ЕИК 0***, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „****“ представлявано от изп. директор Д.Ш. и прокурис М.В., чрез пълномощник Адвокатско дружество „Ч. П. и И.“ гр. С., представлявано от Х. Х. И., САК, съдебен адрес за връчване на книжа: гр. С., ул. ****. против А. Н. Д. като наследник на В.Д.И., с адрес: гр. С., ж.к. Д.****., с която са предявени обективно съединени иски с правно основание по чл. 9 от ЗПК, вр. чл. 430, ал. 1 от ТЗ във вр. чл. 60, във вр. чл. 48 от ЗН, по чл. 9 от ЗПК, вр. чл. 430, ал. 2 от ТЗ, във вр. чл. 60, във вр. чл. 48 от ЗН и по чл. 9 от ЗПК, чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 288 от ТЗ, във вр. чл. 60, във вр. чл. 48 от ЗН.

В исковата молба се твърди, че между В.Д.И. и „Ю.Б.“ АД били сключени два договора - Договор за издаване на кредитна карта №**** от **** г. и Договор за потребителски кредит ***** г.

Дължникът В.Д.И. починал на **** г. и е оставил двама наследници - В.Н.Д. и А. Н. Д..

Позовавайки се на чл. 60 от Закона за наследството, ищецът твърди, че А. Н. Д., като наследник на В.Д.И., е отговорна за задълженията по посочените договори.

Банка „Ю.Б.“ АД била предоставила на В.Д.И. револвиращ кредит под формата на кредитен лимит в размер на 1000.00 лв. чрез кредитна карта.

Сочи се, че всеки месец банката изпращала месечно извлечение до Картодържателя, което отразява всички трансакции и операции на Картодържателя, включително лихви, такси и други разходи.

Претендираната сума от 967.00 лв. била формирана като обща сума на усвоения кредит, която трябвало да бъде възстановена, след като се приспаднат направените погашения.

Наследникът А. Н. Д., не изпълнявала задълженията си, свързани с погасяване на усвоените суми по кредитната карта, в съответствие с чл. 9 и чл. 10 от Общите условия, тъй като не е заплащала минималната месечна вноска, както и всички задължения, за които е в забава, и надвишаване на кредитния лимит. Не била платила и дължимите възнаграждения, включително лихви и такси, съгласно Общите условия и Приложение № 1 към тях.

На основание изложеното, с исковата молба се претендират следните суми по Договор за издаване на кредитна карта №**** от **** г.:

- 967.00 лв. - главница;
- 0,94 лв. - възнаградителна лихва за периода от 29.10.2018 г. до 13.10.2022 г.;
- 3.64 лв. - мораторна лихва за периода от 29.10.2018 г. до 12.03.2020 г.
- 55.62 лв. – такси за периода 22.08.2018 г. до 28.11.2018 г.,

Твърди се още, че по силата на Договора за потребителски кредит № **** от **** г., сключен между „Ю.Б.“ АД и В.Д.И., банката е предоставила на Кредитополучателя кредит в размер на 13921.68 лв., като Кредитополучателят се е задължил да го върне заедно с дължимите лихви и съгласно условията, определени в Договора. Кредитополучателят бил усвоил предоставените средства на **** г. по разплащателна сметка с IBAN: BG 73 BPBI 79431099614003, разкрита на негово име при „Ю.Б.“ АД, съгласно банково бордеро №363247/**** г..

Съгласно условията на Договора, Кредитополучателят дължал лихви, които се начисляват от датата на усвояване на кредита по процесния договор, като за начална дата се счита датата на заверяване на банковата сметка, посочена в чл. 2, ал. 1 от Договора за кредит.

Съгласно чл. 2, ал. 2 във връзка с чл. 5 от Договора, страните са уговорили дължимостта на такси и комисионни за проучване и отпускане на процесния кредит, както и за разплащателната сметка, предназначена да обслужва кредита. Таксите и комисионните са били начислени съгласно чл. 5, т. 2 от Договора и в съответствие с Тарифата на Банката. Претендираната сума от 194,50 лв., представляваща такси по Договора, била съставена от 17 бр. месечни такси за обслужване на разплащателната сметка, разкрита по потребителски кредит, и 11 бр. други такси, съгласно чл. 2, ал. 2 от Договора и Тарифата на Банката.

Съгласно чл. 4 във връзка с чл. 7 от Договора за потребителски кредит, страните са се договорили, че кредитът се погасява чрез анюитетни месечни вноски, включващи както лихва, така и главница. Тези вноски са били определени по брой, размер и дати на падеж в нарочен погасителен план, който е неразделна част от самия договор.

В съответствие с чл. 4 и чл. 8 от Договора, погасителните вноски трябвало да се изплащат до 12-то число на всеки месец, като крайният срок за погасяване на кредита, включително дължимите лихви, е до 12.01.2024 г. Общият брой на погасителните вноски бил 66, съобразно подписания погасителен план, който е част от Договора за потребителски кредит.

Ищецът твърди, че наследникът на починалия кредитополучател не е изпълнил задълженията си по Договора за потребителски кредит № **** от **** г., тъй като не е извършил плащанията по погасителния план, включително главницата и лихвите. Не бил заплатил и дължимите лихви (неустойки) за времето на забава върху просрочените суми, съгласно чл. 9 от Договора и дължимите на Банката такси по Договора. Поради неплащане, Банката била обявила предсрочната изискуемост на кредита съгласно чл. 14 от Договора, без да се прекратява действието на договора.

Твърди се, че дължимите по кредита суми, включват:

Главница в размер на 13 540.85 лв.

Възнаградителна лихва за периода от 12.10.2018 г. до 13.10.2022 г. в размер на 1984.39 лв.

Мораторна лихва за периода от 12.10.2018 г. до 12.03.2020 г. в размер на 760,50 лв.

Такси за периода от 13.11.2018 г. до 28.11.2018 г. в размер на 194.50 лв.

Предвид изложените в исковата молба факти и обстоятелства се моли за решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца следните суми:

- 967.00 лв. - главница, по Договор за издаване на кредитна карта №**** от **** г., ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на задължението;

- 13 540.85 лв. – главница по Договор за потребителски кредит № **** от **** г., ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на задължението;

- 0.94 лв. - възнаградителна лихва за периода от 29.10.2018 г. до 13.10.2022 г., по

Договор за издаване на кредитна карта №**** от **** г.;

- 1984.39 лв. - възнаградителна лихва за периода от 12.10.2018 г. до 13.10.2022г., по Договор за потребителски кредит № **** от **** г.;

- 3.64 лв. - мораторна лихва за периода от 29.10.2018 г. до 12.03.2020 г., по Договор за издаване на кредитна карта №**** от **** г.;

- 760.50 лв. - мораторна лихва за периода от 12.10.2018 г. до 12.03.2020 г. по Договор за потребителски кредит № **** от **** г.;

- 55.62 лв. - такси за периода от 22.08.2018 г. до 28.11.2018 г. по Договор за издаване на кредитна карта №**** от **** г.;

- 194.50 лв. - такси за периода от 13.11.2018 г. до 28.11.2018 г., по Договор за потребителски кредит № **** от **** г.;

- 409.00 лв. - сторени съдебно деловодни разноски в производството по чл. 51 ЗН.

Претендират се направени съдебни и деловодни разноски по водене на настоящото дело в размер на 716.66 лв. - държавна такса и сумата от 1280.99 лв.- адвокатско възнаграждение с ДДС.

В едномесечния срок и по реда на чл. 131 от ГПК, особеният представител на ответника е подал писмен отговор, с който оспорва предявените искове като неоснователни. Възражава се, че ответникът – наследник на починалия кредитополучател не е приел наследството, оставено от последния. Твърди се, че договорът за кредит не урежда ясно последиците при смърт на кредитополучателя. В този случай, се прилагат общите разпоредби на ЗЗД, които определят началния момент на забава за изпълнение на задълженията, като се подчертава, че наследниците на кредитополучателя не са били уведомени и поканени да изпълнят задължението и следователно не са изпаднали в забава.

Посочва се, че обявяването на предсрочната изискуемост предполага изявление на кредитора, че целият кредит или непогасеният остатък ще бъде обявен за предсрочно изискуем. Тъй като наследниците не са били уведомени и поканени да изпълнят задължението, те не са допуснали действия, които да са основания за обявяване на кредитите за предсрочно изискуеми.

Особеният представител твърди, че клаузите за възнаградителна лихва в договорите за издаване на кредитна карта и потребителски кредит не са уговорени индивидуално. Този факт позволявал на кредитора да променя размера на лихвата произволно и без ясно дефиниран начин за определяне, което е предпоставка за тяхната нищожност, съгласно чл. 146, ал. 1 ЗЗП.

Сочи се, че процесните договори не съдържат ясни и разбираеми описания за начина, по който се определя новият базов лихвен процент след изменения във финансови индекси, валутни курсове и други. Това водило до неяснота за потребителя относно разпределението на вноските и размера на лихвата.

Особеният представител твърди, че в договорите не са спазени изискванията на чл. 12, т. 8 и чл. 12, т. 9 от ЗПК относно яснотата на определени лихвени условия и Годишния процент на разходите. Този факт, според изложените твърдения, представлявал нарушение на закона и води до недействителност на договора за потребителски кредит.

Възражава се, че в договора за кредитна карта е предвидено право на банката едностранно да променя размера на таксите и другите възнаграждения, както и да въвежда нови такива. Този вид клаузи не били съобразени със ЗПК, което ги прави нищожни.

Предвид изложените в писмения отговор възражения се моли за отхвърляне на исковете, както и претенцията за разноски в производството по чл. 51 от ЗН.

В съдебно заседание, ищецът, редовно призован, не изпраща надлежно упълномощен представител. Представена е писмена защита, в която подробно са изложени аргументи в подкрепа на исковите претенции, като се моли за тяхното уважаване. Претендират се разноски.

За ответника А. Н. Д. се явява назначеният особен представител адв. Ц. Х.– ТАК, която моли за отхвърляне на исковете.

Поповският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По исковете по чл. 9 от ЗПК, вр. чл. 430, ал. 1 от ТЗ във вр. чл. 60, във вр. чл. 48 от ЗН:

За да бъдат уважени исковете с посоченото правно основание, ищецът носи тежестта да докаже, че са налице валидно сключени договори за кредит с В.Д.И., че ищцовата страна е изправен кредитор по договорите /предоставила е на кредитополучателя сумите, предмет на договорите/, че задълженията по договорите са изискуеми, че ответникът е наследник на кредитополучателя по договорите за банков кредит, както и че е приел наследството на починалия кредитополучател.

Липсата на който и е да е от елементите на горепосочения фактически състав води до неоснователност на исковите претенции.

От приложеното по делото Удостоверение за наследници с изх. № *****г. издадено от О. П. се установява, че след смъртта си на ****г. В.Д.И. е оставил за свои наследници С.Н. И. /съпруга, починала на ***г/, В.Н.Д. /син/ и А. Н. Д. /дъщеря/.

За съда е служебно известно, че В.Н.Д. се е отказал от наследството на В.Д.И., като отказът е вписан под № ****г. в особената книга на РС – Попово за приемане и отказ от наследство.

За да се ангажира отговорността на наследниците на починало лице за негови задължения, е необходимо, съгласно чл. 60 ЗН те да са приели наследството. Разпоредбата на чл.48 ЗН изрично постановява, че наследството се придобива с приемането му, като начините за приемане са посочени в закона – чл.49 и чл.51 ЗН. Според чл.49, ал.1 и ал.2 ЗН, наследството се приема изрично с писмено заявление до районния съдия, в района на който е открито наследството, което се вписва в особена за това книга, както и мълчаливо - чрез извършване на действие, което несъмнено предполага намерението на наследника да приеме наследството. Съгласно разясненията, дадени в ППВС №4/1964г., т.14, мълчаливо приемане е налице, когато от действията на наследника се разбира непоколебимото му намерение да приеме наследството. Кредиторът, който претендира, че наследник на негов дължник отговаря за задълженията на наследодателя си, следва да докаже, че наследникът е приел наследството на дължника по някой от предвидените в ЗН начини. В подобен смисъл Решение № 577 от 30.09.2010 г. на ВКС по гр. д. № 732/2010 г., IV г. о., ГК, Определение № 1355 от 27.11.2013 г. на ВКС по гр. д. № 3353/2013 г., IV г. о., ГК и др.

Ето защо за да отговаря ответницата А. Н. Д. в качеството ѝ на наследник на починалия кредитополучател В.Д.И., следва същата съгласно чл. 48 от ЗН да е приела наследството на починалия наследодател. Съгласно чл. 154 ал. 1 от ГПК, в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване приемане на наследството от посочените наследници. По делото обаче не е проведено такова доказване, тъй като липсват установени факти, които съгласно чл. 49 ал. 2 от ЗН несъмнено да предполагат намерение за приемане.

По делото е приложено Удостоверение от 17.11.2023, издадено от О. П., Дирекция “Местни данъци и такси”, видно от което се установява, че недвижим имот, представляващ, „земя и сграда“ в с. К., О. П., ул. „****“, е предеклариран по наследство, като на А. Н. Д. са записани ½ ид. части от имота. Уточнява се, че на основание чл. 14, ал. 6 от ЗМДТ /в сила от 01.01.2019 г./ партията за наследения имот е образувана служебно въз основа на данните налични в общината и в регистъра на населението.

Съгласно чл. 14, ал. 6 от ЗМДТ, при придобиване на имот по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ. В случай че не е подадена данъчна декларация от наследниците или заветниците, след изтичането на срока по чл. 32 служителят по чл. 4, ал. 1 от закона образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението. От изложеното следва извода, че А. Н. Д. не е подавала декларация за горепосочения имот, респ. посоченото удостоверение не доказва наличието на мълчаливо приемане на наследството от страна на ответницата.

Както беше посочено, правно релевантно в случая ще бъде извършването на конклюдентни действия, от които може да се направи извод, че ответницата е приела наследството, но такива не се установиха. Поради изложеното, съдът намира, че задълженията на наследодателя не са преминали в патримониума на неговия наследник–ответницата.

Недоказването на обсъдената по-горе предпоставка за уважаване на предявените искове за сумата от 967,00 лв. - главница, по Договор за издаване на кредитна карта №**** от ****

г. и за сумата от 13 540,85 лв. – главница по Договор за потребителски кредит № **** от **** г., ведно със законна лихва върху главницата, обуславя цялостното им отхвърляне като неоснователни и поради това не следва да се обсъждат доказателствата, относими към останалите елементи от фактическия състав досежно отговорността на ответницата за задълженията на наследодателя към банката – ищец.

По исковете по чл. 9 от ЗПК, вр. чл. 430, ал. 2 от ТЗ, във вр. чл. 60, във вр. чл. 48 от ЗН и чл. 9 от ЗПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 288 от ТЗ, във вр. чл. 60, във вр. чл. 48 от ЗН:

С оглед становището на съда за неоснователност на главните искове, неоснователни и подлежащи на отхвърляне се явяват и акцесорните претенции за заплащане на сумата от 0,94 лв. - възнаградителна лихва за периода от 29.10.2018 г. до 13.10.2022 г., по Договор за издаване на кредитна карта №**** от **** г., сумата от 1984,39 лв. - възнаградителна лихва за периода от 12.10.2018 г. до 13.10.2022 г., по Договор за потребителски кредит № **** от **** г., сумата от 3,64 лв. - мораторна лихва за периода от 29.10.2018 г. до 12.03.2020 г., по Договор за издаване на кредитна карта №**** от **** г., сумата от 760,50 лв. - мораторна лихва за периода от 12.10.2018 г. до 12.03.2020 г. по Договор за потребителски кредит № **** от **** г., сумата от 55,62 лв. - такси за периода от 22.08.2018 г. до 28.11.2018 г. по Договор за издаване на кредитна карта №**** от **** г., сумата от 194,50 лв. - такси за периода от 13.11.2018 г. до 28.11.2018 г. по Договор за потребителски кредит № **** от **** г. и сумата от 409.00 лв. сторени съдебно деловодни разноски в производството по чл. 51 ЗН.

По разноските:

Съдът намира, че доколкото исковете срещу ответницата – наследник на починалия кредитополучател са изцяло отхвърлени, то направените в хода на настоящото производство разноски следва да останат за сметка на Банката – ищец.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Ю.Б.” АД, ЕИК 0***, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. “****”, представлявано от изп. директор Д.Ш. и прокурист М.В., действащи чрез пълномощник Адвокатско дружество „Ч. П. и И.” гр. С., представлявано от Х. Х. И., САК, съдебен адрес за връчване на книжа: гр. С., ул. ****. против А. Н. Д. с ЕГН: *****, с адрес: гр. С., ж.к. ****, обективно съединени искове с правно основание по чл. 9 от ЗПК, вр. чл. 430, ал. 1 от ТЗ във вр. чл. 60, във вр. чл. 48 от ЗН, по чл. 9 от ЗПК, вр. чл. 430, ал. 2 от ТЗ, във вр. чл. 60, във вр. чл. 48 от ЗН и по чл. 9 от ЗПК, чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 288 от ТЗ, във вр. чл. 60, във вр. чл. 48 от ЗН, за осъждане на ответницата в качеството ѝ на наследник на В.Д.И. с ЕГН:*****, **ДА ЗАПЛАТИ** на ищеца **СУМАТА от 967.00 лв. /деветстотин шестдесет и седем лева/** - главница по Договор за издаване на кредитна карта №**** от **** г., ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда, до окончателното изплащане на задължението, **СУМАТА от 13 540.85 лв. /тринадесет хиляди петстотин и четиридесет лева и осемдесет и пет стотинки/** – главница по Договор за потребителски кредит № **** от **** г., ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на задължението, **СУМАТА от 0.94 лв. /деветдесет и четири стотинки/** - възнаградителна лихва за периода от 29.10.2018 г. до 13.10.2022 г., по Договор за издаване на кредитна карта №**** от **** г., **СУМАТА от 1984.39 лв. /хиляда деветстотин осемдесет и четири лева и тридесет и девет стотинки/** - възнаградителна лихва за периода от 12.10.2018 г. до 13.10.2022 г., по Договор за потребителски кредит № **** от **** г., **СУМАТА от 3.64 лв. /три лева и шестдесет и четири стотинки/** - мораторна лихва за периода от 29.10.2018г. до 12.03.2020 г., по Договор за издаване на кредитна карта №**** от **** г., **СУМАТА от 760.50 лв. /седемстотин и шестдесет лева и петдесет стотинки/** - мораторна лихва за периода от 12.10.2018 г. до 12.03.2020 г. по Договор за потребителски кредит № **** от **** г., **СУМАТА от 55.62 лв. /петдесет и пет лева и шестдесет и две стотинки/** - такси за периода от 22.08.2018 г. до 28.11.2018г. по Договор за издаване на кредитна карта №**** от **** г., **СУМАТА от 194.50 лв. /сто деветдесет и четири лева и петдесет стотинки/** - такси за периода от 13.11.2018 г. до 28.11.2018 г. по Договор за потребителски кредит № **** от **** г.,

СУМАТА от **409.00 лв. /четиристотин и девет лева/** - сторени съдебно деловодни разноси в производството по чл. 51 ЗН

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд- Търговище в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Попово: _____